

Práce se zabývá problematikou svépomocných aktivit sourozenců a dětí lidí s duševním onemocněním. Jejím cílem je zmapovat tyto aktivity v zahraničí i v ČR, ukázat v jakém kontextu vznikají a fungují a navrhnout jejich další rozvoj a možnosti v ČR. Snažím se v ní upozornit na specifické problémy, se kterými se sourozenci a děti lidí s duševním onemocněním setkávají a odůvodnit tak existenci specifických svépomocných aktivit právě pro tyto dvě cílové skupiny.

V první části práce (kapitola 1) nastiňuji vliv, který má rodina na průběh duševního onemocnění svého člena a jak je tedy důležité se rodinou zabývat a pomáhat jí. Dále se věnuji specifickému postavení sourozence a dítěte člověka s duševním onemocněním a poukazuji na to, jaký dopad má duševní onemocnění vliv přímo na tyto dvě cílové skupiny. Shrnuji také, jaké pro ně v současnosti existují profesionální služby v ČR a porovnám je se situací v zahraničí. V druhé části práce (kapitola 2) se zabývám svépomocnými aktivitami nejprve rodin lidí s duševním onemocněním obecně (jejich charakteristickými rysy, historickým vývojem v zahraničí i v ČR), dále pak svépomocnými aktivitami přímo sourozenců a dětí. Srovnávám situaci v ČR a v zahraničí v této oblasti a na příkladech svépomocných aktivit fungujících v zahraničích navrhuji jejich možný rozvoj v českém prostředí.